

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 589/ 21 czerwca 2020 ISSN 2080-0010
XII Niedziela Zwykła



LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Jr 20, 10-13

Czytanie z Księgi proroka Jeremiasza: Rzekł Jeremiasz: «Słyszałem oszczerstwo wielu: „Trwoga dokoła! Donieście, donieśmy na niego!” Wszyscy zaprzyjaźnieni ze mną wypatrują mojego upadku: „Może on da się zwieść, tak że go zwyciężymy i wyrzemy pomstę na nim!” Ale Pan jest przy mnie jako potężny mocarz; dlatego moi prześladowcy ustaną i nie zwyciężą. Będą bardzo zawstydzeni swoją porażką, okryci wieczną i niezapomnianą hańbą. Panie Zastępów, Ty, który doświadczasz sprawiedliwego i który patrzysz na nerki i serce, dozwól, bym zobaczył Twoją pomstę na nich. Tobie bowiem powierzyłem swą sprawę. Śpiewajcie Panu, wysławiajcie Pana! Uratował bowiem życie ubogiego z ręki złoczyńców».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSYJNY

Ps 69 (68), 8-10. 14. 17 i 33. 34-35

W Twojej dobroci wysłuchaj mnie, Panie

Dla Ciebie znoszę urąganie, hańba twarz mi okrywa, † dla braci moich stałem się obcym * i cudzoziemcem dla synów mej matki.

Bo gorliwość o dom Twój mnie pożera * i spadły na mnie obelgi złorzeczących Tobie.

Panie, modlę się do Ciebie * w czas łaski, o Boże.

Wysłuchaj mnie w Twojej wielkiej dobroci, * w Twojej zbawczej wierności.

Wysłuchaj mnie, Panie, † bo miłość Twoja jest łaskawa, * spójrz na mnie w ogromie swego miłosierdzia. Patrzcie i ciescie się, ubodzy, * niech ożyje serce szukających Boga.

Bo Pan wysłuchuje biednych * i swoimi więźniami nie gardzi.

Niechaj Go chwala niebios i ziemi, morze i wszystko, co w nim żyje.

DRUGIE CZYTANIE

Rz 5, 12-15

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian: Bracia: Przez jednego człowieka grzech wszedł do świata, a przez grzech

śmierć, i w ten sposób śmierć przeszła na wszystkich ludzi, ponieważ wszyscy zgrzeszyli. Bo i przed Prawem grzech był na świecie, grzechu się jednak nie poczytuje, gdy nie ma Prawa. A przecież śmierć rozpanoszyła się od Adama do Mojżesza nawet nad tymi, którzy nie zgrzeszyli przestępstwem na wzór Adama. On to jest typem Tego, który miał przyjść. Ale nie tak samo ma się rzecz z przestępstwem, jak z darem łaski. Jeżeli bowiem przestępstwo jednego sprawdziło na wszystkich śmierć, to o ileż obficie spłynęła na nich wszystkich łaska i dar Boży, łaskawie udzielony przez jednego Człowieka, Jezusa Chrystusa.

Oto słowo Boże

DŹK 'DFN98 '9K 5 B; 9 @

J 15, 26b. 27a

Świadectwo o Mnie da Duch Prawdy i wy także świadczycie będziecie.

EWANGELIA

Mt 10, 26-33

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza: Jezus powiedział do swoich apostołów: «Nie bójcie się ludzi! Nie ma bowiem nic skrytego, co by nie miało być wyjawione, ani nic tajemnego, o czym by się nie miano dowiedzieć. Co mówię wam w ciemności, powtarzajcie w świetle, a co słyszycie na ucho, rozgłaszajcie na dachach. Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który duszę i ciało może zatracić w piekle. Czyż nie sprzedają dwóch wróbli za asa? A przecież bez woli Ojca waszego żaden z nich nie spadnie na ziemię. U was zaś policzone są nawet wszystkie włosy na głowie. Dlatego nie bójcie się: jesteście ważniejsi niż wiele wróbli. Do każdego więc, kto się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. Lecz kto się Mnie zaprze przed ludźmi, tego zaprę się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie».

Oto Słowo Pańskie

W Klimatach:

2020 - Rok Jana Pawła II

Pontyfikat Świętego Jana Pawła II
w liczbach - cd. 2

10 rzeczy, które mogą się wydarzyć
w czasie częstej adoracji 3

Jan Chrzciciel 4

Adoracja Najświętszego Sakramentu
w Kaplicy św. Anny 4

KOMENTARZ

W dzisiejszej Ewangelii jak refren pieśni wybrzmiewają słowa: „Nie bójcie się!” I możemy się zapytać kogo, czego mamy się nie bać?

Mamy nie bać się ludzi. Mamy nie bać się przyznania przed nimi do Chrystusa. Mamy nie bać się głoszenia Dobrej Nowiny w każdej sytuacji. Mamy nie bać się różnych, trudnych, nieoczekiwanych, nawet pełnych bólu i cierpienia wydarzeń w naszym życiu.

Tak. Ale co, kto może nam pomóc, by sprostać temu niełatwemu, a wręcz trudnemu wezwaniu Jezusa?

Po pierwsze świadomość, że życie doczesne to nie wszystko. Ciągłe uczmy się, by żyć w perspektywie wieczności. Po drugie nie możemy zapominać o zapewnieniu Jezusa, że bez woli Ojca, Jego dopustu nic się nie zdarza. Po trzecie wiara, że Pan zawsze jest przy mnie „jako potężny mocarz”. Próbujmy podejmować wezwanie Jezusa każdego dnia.

Ks. Tomasz Lis

Pontyfikat Świętego Jana Pawła II w liczbach – cd.

Udzielanie sakramentów

Papież-Polak łączył w praktyce spoczywające na nim (jak zresztą na każdym kapłanie i biskupie) zadania duszpasterskie, udzielając różnych sakramentów. W ciągu ponad 26 lat swego pontyfikatu podczas 67 obrzędów chrztu osobiście ochrzcił 1501 osób, w tym 687 dzieci i 814 dorosłych. W tym drugim wypadku było to połączone od razu z udzieleniem dwóch pozostałych sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego: I komunii św. i bierzmowania. Po raz pierwszy chrzest i dwa pozostałe sakramenty z rąk Ojca Świętego przyjęło w Wigilię Paschalną 14 kwietnia 1979 w Bazylice św. Piotra 11 osób dorosłych. W latach 1981-2003 Jan Paweł II chrzcił małe dzieci, niezależnie od innych okazji, w Niedzielę Chrztu Pańskiego w styczniu.

Papież konsekrował osobiście 321 mianowanych przez siebie biskupów. Pierwszym z nich był jego bezpośredni następca na stolicy św. Stanisława Biskupa w Krakowie, abp Franciszek Macharski, który przyjął sakrę z rąk Papieża 6 stycznia 1979 w Watykanie. Odtąd aż do 2003 r. trwał zwyczaj święcenia biskupów przez Jana Pawła II w Watykanie w uroczystość Objawienia Pańskiego 6 stycznia każdego roku, a oprócz tego też przy innych okazjach i w innych miejscach, również za granicą. W 2001 r., ze względu na obchodzone właśnie w tym dniu uroczyste zamknięcie Roku Świętego, sakra biskupów odbyła się 19 marca. Wśród wspomnianych ponad 300 hierarchów, konsekrowanych osobiście przez Papieża, jest 18 członków Konferencji Episkopatu Polski i 11 innych biskupów o polskich korzeniach, ale mieszkających bądź pracujących za granicą (głównie w Kurii Rzymskiej). Ponadto należy pamiętać, że kard. Karol Wojtyła jeszcze jako arcybiskup krakowski konsekrował w Polsce sześciu biskupów (w latach 1968-73).

I wreszcie podczas 46 obrzędów Jan Paweł II wyświęcił osobiście 2125 kapłanów, w większości w Watykanie, ale zdarzało się to także podczas jego podróży zagranicznych, m.in. w Polsce – 9 czerwca 1987 w Lublinie sakrament kapłaństwa przyjęło z jego rąk 50 kapłanów, w tym 2 greckokatolickich. Najwięcej kapłanów – 141 – Papież wyświęcił 8 listopada 1982 w Hiszpanii i stu – 11 maja 1990 w Meksyku. Do powyższych liczb należy jeszcze dodać 685 księży wyświęconych przez arcybiskupa krakowskiego w naszym kraju

Nominacje biskupie

Ojciec Święty mianował łącznie **3953 biskupów**, w tym **119 dla naszego kraju** (z których zmarło 16). Pozostali pełnili lub nadal pełnią różne stanowiska w Konferencji Episkopatu Polski. Pierwszym był Miłostaw Kołodziejczyk (23 VI 1928 – 3 III 1994), mianowany 1979 biskupem pomocniczym diecezji częstochowskiej, a pierwszym, który przyjął sakrę z rąk nowego Papieża, był jego bezpośredni następca na krakowskiej stolicy arcybiskupiej kard. Franciszek Macharski – w ogóle pierwszy biskup na świecie, konsekrowany osobiście przez Jana Pawła II. Ostatnimi nominatami byli obecny biskup warszawsko-praski abp Henryk Hoser SAC (ur. 27 IX 1942), mianowany 22 I 2005 arcybiskupem, sekretarzem pomocniczym Kongregacji Ewangelizacji Narodów, a od 24 V 2008 (z nominacji Benedykta XVI) biskup warszawsko-praski i bp Ryszard Kasyna (28 IX 1957), mianowany biskupem pomocniczym w archidiecezji gdańskiej 24 I 2005.

Ponadto papież mianował biskupami i arcybiskupami co najmniej 70 innych osób narodowości polskiej lub o polskich korzeniach, ale działających poza granicami naszego kraju: w Kurii Rzymskiej oraz w 17 państwach na wszystkich kontynentach (poza Australią).



Synody Biskupów

Jan Paweł II zwołał 6 zgromadzeń zwyczajnych (1980-2001), 1 zgromadzenie nadzwyczajne (1985) i 7 zgromadzeń specjalnych (1991-99), poświęconych problemom Kościoła na poszczególnych kontynentach, a w jednym wypadku – Kościołowi w jednym kraju (Liban - 1995). Ponadto z inicjatywy Ojca Świętego w styczniu 1980 obradowało w Rzymie zgromadzenie partykularne Synodu Kościoła holenderskiego.

Podstawowe dokumenty

Jan Paweł II ogłosił:

14 encyklik (pierwsza – „Redemptor hominis”, 4 III 1979, ostatnia – „Ecclesia de Eucharistia”, 17 IV 2003),

15 adhortacji apostolskich (1. – „Catechesi tradendae”, 6 X 1979, ostatnia – „Pastores gregis”, 16 X 2003),

27 orędzi na Światowe Dni Pokoju (w latach 1979-2005, zawsze 1 stycznia),

18 orędzi na Światowe Dni Młodzieży (1987-2005, na Niedzielę Palmową),

27 orędzi na Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu (1979-2005; ogłaszane zwykle 24 stycznia, obchody najczęściej w 3. niedzielę maja, w Polsce – w 3. niedzielę września)

13 orędzi na Światowy Dzień Chorego (1993-2005; zawsze 11 lutego)

2 orędzia na Dzień Życia Konsekrowanego (1997, 2005; zawsze 2 lutego; od 1997; w pozostałych latach Ojciec Święty wygłaszał osobiście lub odczytywano jego okolicznościowe homilie w czasie Mszy św. dla osób zakonnych w bazylice św. Piotra)

12 orędzi na Światowy Dzień Migranta i Uchodźcy (1996-2005)

24 orędzia na Światowy Dzień Wyżywienia (1981-2004; 16 X)

27 orędzi na Światowy Dzień Modlitwy o Powołania (1979-2005; Niedziela Dobrego Pasterza)

26 orędzi na Wielki Post (1979-2005)

25 listów do kapłanów na Wielki Czwartek

13 orędzi - listów do dyrektora generalnego UNESCO z okazji Światowego Dnia Alfabetyzacji (1979-99 – nieregularnie)

11 konstytucji apostolskich (1979-98),

45 listów apostolskich,

31 dokumentów „motu pro-prio”,

4 listy do różnych środowisk: do rodzin – 2 II 1994, do dzieci – 13 XII 1994, do kobiet – 29 VI 1995, do artystów – 4 IV 1999.

Niektóre inicjatywy duszpasterskie:

Światowe Dni Młodzieży – (od 1986 w Niedzielę Palmową, raz na 2-3 lata – dodatkowo obchody centralne w różnych punktach świata)

Światowy Dzień Chorego (od 1993; zawsze 11 lutego).

Dzień Życia Konsekrowanego (od 1997; zawsze 2 lutego)

Rok Odkupienia Bożego: 25 III 1983-22 IV 1984

Rok Maryjny: 7 VI 1987-15 VIII 1988

Rok Rodziny: 26 XII 1993-30 XII 1994

Wielki Jubileusz Roku 2000, Rok Święty: 25 XII 1999-6 I 2001

Rok Różańca: 16 X 2002-31 X 2003

Rok Eucharystii: 17 X 2004-29 X 2005 (zamknął go już Benedykt XVI)

Audiencje ogólne (w środy): 1165 (1000. odbyła się 1 VIII 2001) z udziałem prawie 17,7 mln pielgrzymów z całego świata.

W Watykanie odnotowano **38 oficjalnych wizyt** głów państw (tzn. bez audiencji papieskich dla tych przywódców, których pobytu u papieża nie miały charakteru oficjalnego), 738 innych audiencji i spotkań dla szefów państw (monarchowie, prezydenci i inni) oraz 246 dla szefów rządów (premierzy, kanclerze itp.).

Opr. Krzysztof Gołębiowski

Adoracja Najświętszego Sakramentu

W dzisiejszej kulturze pojęcie wewnętrznego rozwoju, radykalnie niedoceniane, często postrzegane jest jako strata czasu lub jako pozostawienie po naszych naiwnych przodkach. Zwykle ceni się postęp zewnętrzny i namacalny. Główna różnica między tymi dwoma aspektami (materialnym i duchowym) jest taka, że materialny progres pozostawia po sobie jakiś dowód.

Oferuje on pewne przyjemne odczucia, ale jest on również zawsze ubarwiony pewnym przelotnym i nielogicznym rodzajem zdarzenia. Z drugiej jednak strony wewnętrzny postęp oznacza, że to ty się zmieniłeś. Czas, jaki poświęcasz na adorację, może zaskoczyć cię aż 10-krotnie.

10 rzeczy, które mogą się wydarzyć w czasie częstej adoracji.

1. Rozwijasz poczucie podziwu i zadumy

Nie ma nic lepszego niż atmosfera ciszy panująca w kaplicy czy kościele, zapach kadzidła i wspaniałość monstrancji, by pomóc ci zrozumieć prawdziwe znaczenie tego, co rozgrywa się na adoracji. W tym momencie stoimy przed prawdziwym Jezusem Chrystusem, Jego Ciałem, Krwią, Duszą i Boskością. Im bardziej zatopisz się w tej ciszy przed Hostią, tym bardziej zdasz sobie sprawę, że jedyną odpowiedzią jest podziw i zaduma nad wielkością Boga.

2. Doświadczysz spokoju w innych obszarach swojego życia

Jezus powiedział: "Pokój, zostawiam wam pokój i pokój mój daję wam" (J 14, 27). Spokój zewnętrzny, jakiego możemy doświadczyć na adoracji (tę ciszę i ten bezruch), sięga dużo głębiej. Prowadzi do wewnętrznego opanowania, które z kolei wpływa na inne aspekty naszego istnienia. Oczywiście nie oznacza to, iż twoje życie będzie cudowne i bez żadnego cierpienia, ale pokój Chrystusowy polega na tym, że wiemy, iż żadna burza nie może nami wstrząsnąć.

3. Zaczynasz patrzeć na świat wokół siebie

Jezus powiedział do nas: "miłujcie się wzajemnie, tak jak i Ja was umiłowalem" (J 13, 34). Spędzając czas na adoracji i łącząc się z całym światem, wreszcie przebywamy z samym Twórcą wszelkiego stworzenia! Większe uwielbienie oraz chwała oddawana Bogu oznacza, że patrzysz poza własne obawy i dostrzegasz potrzeby innych zarówno w swoim życiu, jak i w świecie, w którym żyjesz.

4. Czasami bywasz znudzony

Bywa czasem tak, że w trakcie adoracji można odczuć wszystko, prócz chwały. Bywasz rozproszony, twój umysł zaczyna "wędrować", słyszysz, jak ktoś obok ciebie pociąga nosem. Może na początku była ona przepełniona cudownymi emocjami. Lecz regularne uwielbienie jest wtedy, kiedy wkracza codzienność i sprawia, iż moment gloryfikacji nie jest już tak wyjątkowy.

Nie powinno to jednak dewaluować lub odbierać prawdziwego znaczenia adoracji.

Nasza wiara to coś więcej niż tylko odczucia, a Bóg nieustannie w tobie działa i będzie działać. To jest właśnie piękno Wcielonego Syna Bożego - Bóg stworzył człowieka, który odziedziczył wszystkie obawy i problemy - w tym także znudzenie. Zauważ, że nawet godzina spędzona na adoracji to ciągle powrót do Niego. Podczas każdej minuty, w ciągu której twój umysł "wędruje", ty wciąż dajesz Bogu wszystko to, co jest w tobie najlepsze: twój czas i obecność.

Znalezienie czasu na udział w adoracji może być trudne.

Jeżeli jednak będziesz się starał realizować swój zamiar i z otwartym sercem poświęcisz trochę czasu na regularną adorację, może to przynieść zaskakujące rezultaty.

5. Pójście na Eucharystie staje się ekscytujące

Im więcej czasu spędzasz na adoracji, odkrywając, że Bóg jest tym, który cię kocha i chce spędzać z tobą czas, tym bardziej jesteś chętny, by rzeczywiście wziąć w niej udział. Jeżeli uwielbienie choć raz było dla ciebie jak obowiązek, możesz nawet czuć ekscytację, by na nią pójść!

Gloryfikacja jest jak uzależnienie, nie z powodu rzeczy, które możemy otrzymać, ale dlatego że jesteśmy stworzeni do tego, by uwielbiać. Jak mówimy na Mszy Świętej, to jest "słuszne i sprawiedliwe", że oddajemy dziękczynienie naszemu Panu! Adoracja jest odcisnięta w naszych sercach i "nasze serca są niespokojne, dopóki nie znajdą spokoju w nim samym!" (Dziękujemy, Święty Augustynie!).

6. W twoje życie wstępuje łaska

To niesamowite, jak proste poświęcenie czasu, nawet na krótką chwilę regularnej adoracji, zmienia wiele w pozostałych aspektach twojego życia.

Możesz pielęgnować w sobie ten moment bycia z Nim jeszcze długo po opuszczeniu kościoła czy kaplicy. Jego łaska utrzymuje się w twoim wnętrzu w każdej chwili, szczególnie w trakcie kuszenia. Pokusie można się łatwiej oprzeć, kiedy spędzasz czas na adoracji. Czasami jest to naprawdę takie proste.

7. Doceniasz, jakie masz szczęście

Jeżeli pójście na adorację do kościoła albo nawet do kaplicy obok przychodzi ci z łatwością, niczym wejście do samochodu i jazda nim, wtedy zdajesz sobie sprawę, jak bardzo poważnie traktujesz całą sytuację. Są ludzie, którzy chcieliby spędzać więcej czasu z Jezusem na uwielbieniu, ale nie mogą na nią wyjść, przykładowo chorzy czy zajęci rodzice. Są też na świecie osoby prześladowane za swoją wiarę, które często dla Eucharystii ryzykują swoje życie.

Kiedy pamiętasz o ludziach borykających się, w każdym momencie, z niebezpiecznymi sytuacjami tylko po to, by być obecnym z Jezusem, zdajesz sobie sprawę z tego, że jawna modlitwa to dar. Nie wspominając już o obecności księdza udzielającego sakramentów.

8. Uświadamiasz sobie, że Bóg ma poczucie humoru

Im dłużej jesteś w stanie usiedzieć i pozwalasz Bogu mówić do siebie (zamiast ciągłego mówienia z Nim i zagłuszania ciszy), tym bardziej zauważysz, że ma On poczucie humoru. Lubi żart, czasami nawet kilka i to właśnie te momenty są na tyle zabawne, że cię rozśmieszają i sprawiają, że głośno się śmiejesz. Zaskakujące? Być może, ale czy to nie najlepsi ojcowie pokazują swoją miłość poprzez czułość i poczucie humoru?!

9. Chętniej przystępujesz do spowiedzi

To może zabrzmieć strasznie, ale w rzeczywistości nie jest. Spowiedź pozwala nam doświadczyć bogactwa i nieskończoności oceanu, którym jest Boże miłosierdzie. Litość Boga nie tylko wchłania wszystkie nasze grzechy, ale także daje nam prawdziwą wolność. Niezależność bez żadnej obawy, co pozwala nam wskoczyć w Jego bezgraniczną miłość i dobroć oraz wypełnić wszystkie plany na nasze życie. ▶

XII Niedziela Zwykła – 21 czerwca 2020 r.

1. Nabożeństwo czerwcowe zostanie odprawione o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
2. W tym tygodniu w środę, 24 czerwca,

przypada uroczystość narodzenia świętego Jana Chrzciciela.

Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

Jan Chrzciciel

Imię Jan oznacza w języku hebrajskim „Jahwe się zmiłował” lub „Bóg jest łaskawy”. Św. Jan był synem Elżbiety i kapłana Zachariasza. Jego historię poznajemy w Piśmie świętym: narodziny Jana były zwiastowane przez Anioła Gabriela Zachariaszowi i według treści tego zwiastowania Jan miał zostać człowiekiem wybitnym, na co też miało wskazywać samo imię Jan.

Jan wybrał drogę pustelnika i anachorety. Gdy skończył 30 lat, zgodnie z ówczesnym prawem, mógł głosić naukę i występować publicznie. Źródła mówią, iż debiut Jana miał miejsce w piętnastym roku panowania cesarza Tyberiusza. Świat usłyszał wówczas z ust Jana, iż wnet nadejdzie Mesjasz. Według Biblii „Miał za odzienie sierść wielbłąda i pas skórzany na biodrach. Żywił się zaś jedynie szarańczą i miodem leśnym”. W nauczaniu Jan Chrzciciel akcentował potrzebę wewnętrznego przeobrażenia na drodze modlitwy i pokuty, chrzcili lud Izraela w rzece Jordan.

Papież Benedykt XVI zwrócił uwagę, że: „Jak przystało na autentycznego proroka, Jan dał świadectwo prawdzie bez kompromisów. Obnażał łamanie przykazań Bożych nawet, kiedy dopuszczali się tego możni. I tak kiedy oskarżył o zdradę Heroda i Herodiadę, przypłacił to życiem, przypieczętowując męczeństwem swą służbę Chrystusowi, który jest wcieloną Prawdą”. Było to możliwe, ponieważ Jan został napełniony łaską uświęcającą pochodzącą od Boga, gdy jego matka, Elżbieta została napełniona Duchem Świętym. Stało się to w dniu nawiedzenia przez Maryję, Matkę Jezusa.

Kościół katolicki obchodzi uroczystość ku czci Jan Chrzciciela dwukrotnie, nie tylko 29 sierpnia, czyli w dniu jego śmierci, jak się przyjęło, ale także w dniu jego narodzin, 24 czerwca.

Źródło: <http://obliczaludzi.com/jan-chrzciciel/>

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:
pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.0 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis



dokończenie ze str. 3

10 rzeczy, które mogą się wydarzyć w czasie częstej adoracji.

Czas, i tylko czas, korzystania ze spowiedzi potwierdza to, co już wiemy: "wskakujemy" w ramiona naszego Ojca, który nas mocno kocha i "nigdy nie męczy się wybaczeniem nam" (Papież Franciszek).

10. Zakochasz się

W końcu nie możesz temu zapobiec! Kiedy spędzasz więcej czasu z otwartym sercem na adoracji i pozwalasz Chrystusowi cię kochać, to w końcu i ty się w Nim zakochasz. Ta miłość definiuje ciebie i pozwala ci być sobą. "Ja przyszedłem po to, by miały one życie i miały je w obfitości" (J 10, 10).

Ruth Baker, Catholic Link
Tłumaczenie: Weronika Czerwińska

Źródło:

<https://deon.pl/wiara/duchowosc/10-rzeczy-ktore-moga-sie-wydarzyc-w-czasie-czestej-adoracji,441278>



Adoracja Najświętszego Sakramentu w Kaplicy św. Anny

we ŚRODĘ w godz. 7.30-21.00
w CZWARTEK w godz. 7.30-24.00
w PIĄTEK w godz. 7.30-19.00

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 14.06.2020 do 12.07.2020

Módlmy się za naszą Ojczyznę,
aby rozwijała się w pokoju i dobrobycie,
a nauki Jana Pawła II
były dla wszystkich
drogowskazem.